Neki dan u emisiji Otvoreno raspravljalo se je o inflaciji. Emisija je završila tragično, a poruke su bile ispod dopuštene razine. Marijana Ivanov i Josip Tica s Ekonomskog fakulteta u Zagrebu pokušali su otvoriti pravu raspravu o inflaciji. Na žalost, bez uspjeha, pa su se prilagodili danim uvjetima. Razočaran emisijom prisiljen sam ponoviti svoje poglede glede inflacije, pa, po prvi puta od uspostava ovih stranica
, molim čitatelja da moju diskusiju proslijedi moju diskusiju dalje kako bi se identificirale razlike u pogledima što, sa svoje strane, ima negativne učinke kako na krivo tumačenje inflacije u javnosti, tako i glede abolicije vlade Premijera Andreja Plenkovića.

Tica je kazao kako inflacija svoje uzroke ima u prekidu kanala nabave. To je vrlo važan stav glede postojeće inflacije. Nije prekid kanala nabave problem samo inflacije. On je daleko širi i dublji. Problemi u prekidu kanala nabave dovode u pitanje sam koncept globalizacije, posebno multinacionalnih korporacija. Dakle, radi se o možebitnoj vektorskoj prekretnici (ne)suradnje na globalnoj razini. Rat i, slijedom toga, podjela svijeta jasno pokazuje kako se problemi kumuliraju što, sa svoje strane, povećava inflaciju.

Ivanov je kazala kako za prisutnu inflaciju nije moguće kriviti HNB. Opet značajni nalaz koji je u spomenutoj emisiji ignoriran. Profesorica Ivanov je u pravu. HNB nije u stanju učiniti baš ništa glede suzbijanja postojeće inflacije.

Zaključci uglednih zagrebačkih i hrvatskih ekonomista implicite su prihvatili moje razlikovanje inflacije u uvjetima nacionalne odnosno tržišne države.

U nacionalnoj državi (jasno definirane granice) moguće je govoriti o zadatku centralne bankeÂ koja ima za cilj stabilnost cijena. Zakon o HNB je pisan kao da smo nacionalna država. Međutim, mi smo i formalno postali tržišna država (propusnost nacionalnih granica – slobodno kretanje roba, usluga, kapitala i rada) postajući punopravna članica EU. Osim toga, zbog nezadovoljavajuće konkurentnosti hrvatskog gospodarstva, mi smo nevažna i neslobodno država (bez stvarnog suvereniteta) što je moguće identificirati na računu robne razmjene s inozemstvom. Na jedinstvenom tržištu HNB ne može učiniti ništa kako bi stabilizirala cijene odnosno zaustavila inflatorne impulse. Nešto bi mogla učiniti vlada Andreja Plenkovića ali za to su potrebne znanstvene podloge (kojih bolno nedostaje) kako bi se, sukladno materijalnim mogućnostima, donijele primjerene i, što je još važnije, održive mjere.

Prema tome, inflacija je u Hrvatskoj uvezena neman će otići kad nestanu uvjeti njezine pojave na globalnoj razini. Teško je kazati kad će to biti. Ovaj nesretan rat je dodatna ugroza koja nije ni približno valorizirana glede razornih potencijala. Inflacija u Hrvatskoj može imati samo jednu posljedicu. To je dodatna eutanazija hrvatskog gospodarstva. HUP i HGK šute iako im je temeljeni zadatak ukazivati na ugroze. Birokracija je birokracija, nema tu pomoći. Tako svi gledaju prema nebu i raspoloženju građana iz susjednih nam država glede turističke žetve u Lijepoj Našoj koja se je pokaza krajnje nesigurnom ali to je jedna druga priča.

Zainteresirani o mojim pogledima glede inflacije mogu više naći u mojim radovima dostupni na stranicama – www.rifin.com posebno u radovima objavljenim u časopisu Ekonomija/Economics, odnosno u rubrici „Za što se zalagati“..